

Paula Giberga (La Folie): «El que valoro d'un poema és que les seves paraules em facin navegar»

Aquesta setmana Enderrock entrevista els cinc finalistes al Premi Miquel Martí i Pol del Certamen Terra i Cultura 2018

Parlem amb Paula Giberga, cantant de **La Folie**, el grup que ha musicat "L'infinit a les mans" del poeta Jordi Roig, un dels cinc poemes finalistes al Premi Miquel Martí i Pol 2018 que organitza el Cellar Vall-Llach. El jurat es reunirà el dissabte 10 de novembre, i la seva decisió es farà pública el dimarts 13 de novembre.

Foto: Arxiu Enderrock

Què has trobat en aquest poema de Jordi Roig?

Jordi Roig posa paraules a tot l'amor que nosaltres sentim per l'art i la cultura. Des que el vam llegir, vam sentir que aquest poema havia de tenir una música que ens servís per recordar-nos que, passi el que passi, sempre ens quedarà l'art. Jordi Roig és el pare de l'Andreu de **La Folie**. La relació, per tant, és molt estreta. Hem crescut amb la seva poesia i novel·la i sempre ens ha donat un cop de mà amb les nostres cançons. És per això que el fet de ser finalistes és encara més especial en aquest cas, perquè tot queda en família.

Què et va inspirar la lletra del poema? A qui va dirigida o a qui la dirigeixes tu?

El poema fa un recorregut per diversos tipus d'art, que és el que alimenta el nostre dia a dia. Vam trobar que posar-hi música era una manera de reafirmar-nos en el que fem dia a dia, que s'ha convertit en el nostre modus vivendi.

Què has volgut musicalment fer amb la teva musicació? Un poema també pot tenir música ballable per a tu?

En aquest cas, hem volgut transmetre la força i passió que sentim per allò que fem en el nostre dia a dia, la música. A nosaltres ens serveix per empoderar-nos i és per això que vam voler convertir-ho en un tema ballable.

Has musicat altres poemes abans del poeta? L'havies llegit molt? Quina relació hi has tingut?

Jordi Roig ens ha acompanyat des dels inicis del projecte i és per ell que va començar tot plegat. Les nostres dues primeres cançons són poemes seus: "Com un ocell" i "Ho vas deixant". Són dos poemes que el Jordi va incloure dins el relat de la seva primera novel·la, La noia d'aire blau. "Com un ocell" ha estat per nosaltres el punt de partida per a moltes coses. Ens ha acompanyat en moltíssims moments, d'aquells que queden gravats a la memòria. La vam enregistrar a la nostra primera maqueta, que ens va servir per presentar a diversos concursos, i finalment vam resultar guanyadors del Track del Vendrell. Fixa't fins on ens ha dut la poesia...!

Què valores d'un poema i què d'una cançó?

D'un poema en valoro que les seves paraules em facin navegar com més lluny millor. D'una cançó, que em faci tremolar per dins quan l'escolto o la canto. Un poema que em fa navegar podria ben ser "Lletra a Dolors", de Miquel Martí i Pol. Posa paraules a un dol que he sentit molt meu cada vegada que he llegit aquest poema i m'ha ajudat a curar ferides. Una cançó que em fa tremolar... "Brother", de **Matt Corby**.

